

כוכבים עפר ומים (ערך הפרט)

1. **מדרש רבה בראשית פרשה ע פסקה ט**
... ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום ר' שמואל שאילו היו ישראל חסרים עוד אחד לא היו מקבלים את התורה .
2. **אורות התורה עמוד יא**
כל הלומד תורה הוא מוציא מהכח אל הפעל את מציאות חכמתה מצד נפשו, ובודאי אינו דומה האור המתחדש מצד חיבור התורה לנפש זו לאור הנולד מהתחברותה לנפש אחרת, ואם-כן הוא מגדיל התורה ממש בלמודו, וכיון שהקב"ה רוצה שיגדיל תורה, הדרך הישר הוא שילמד האדם מצד אהבתו את האור הגדול, שרוצה השי"ת בגילוי מציאותו, שיתגדל יותר ויותר. ומכל-שכן לחדש בתורה, שהוא ודאי הגדלת התורה ממש באור כפול.
3. **ערפלי טוהר עמוד נא**
יש בהאישיות הפרטית של כל יחיד ענין איכותי יותר נשגב ונעלה ממה שיש בהכלל כולו על ידי ערך הקיבוץ שלו, והצד העליון הזה האישי הוא המאיר ומחיה את הכלל כולו.
4. **ספר פרי צדיק פרשת שקלים - אות ד**
אבל באמת כל אחד מישראל הוא מוגדל בדבר אחד על כל ישראל ובדבר זה הוא בחינת מלך על כל ישראל... וכל אחד יש לו דבר אחד שבזה הוא נכתר בכתר על כל ישראל
3. **שפת אמת ספר ויקרא - פרשת בחקותי - שנת [תרל"ב]**
כל אדם נברא על דבר מיוחד מה שא"א לאדם אחר לתקן רק הוא.
4. **חדושי אגדות ד עמ' קב חולין**
ולפיכך אמר שהעולם עומד בזכות משה ואהרן, שהיה להם מדת הפשיטות בשביל הענוה. כי הענוה היא מדת הפשיטות, שלכך מדה הענוה הוא עליון על כל המדות, בשביל הפשיטות שיש אל בעל ענוה. ופ"י ונחנו מה כלומר להיות נחשבים בעלי מעלה מיוחדים וזהו בודאי מדת הפשיטות גמור כאשר אין כאן יחוד.
4. **ספר מסילת ישרים פרק יא - בפרטי מדת הנקיות**
וימצא גאה אחר... זה מתגאה בענוותו ורוצה בכבוד על מה שמראה עצמו בורח ממנו. והנה גאה כזה ישים עצמו תחת קטנים ממנו הרבה או תחת נבזים שבעם, שיחשוב להראות בזה תכלית הענוה, וכבר לא ירצה בשום תואר מתוארי הגדולה וימאן בכל העילויים ולבו אומר בקרבו, אין חכם ועניו כמוני בכל הארץ:
5. **עין איה / ברכות ב / פרק תשיעי-הרואה / רכה. ברכות סא/ב**
מצד אהבת עצמו ואהבת הכלל כולו, הם כסותרים זא"ז... והנה כל ערך בפ"ע הוא רק חצי המציאות, והמציאות השלמה היא שתהיי אהבת עצמו בלבו של אדם גדולה, כי מצד עצמה אין חסרון באהבת עצמו כ"א אדרבא מעלה גדולה היא. אלא שכל זמן שאין העולם בשלימותו עלינו להרחיקה, מפני שבכל מקום שתבא תהי' גוררת עמה אהבה זו עול הבא לרגלי דחיית אהבת זולתו ואהבת הכלל מאהבת עצמו. אבל אם יצויר שעם האהבה היותר גדולה לעצמו תבא יחד ג"כ אהבת הכלל היותר אדירה, אז ודאי הוא טוב וישר...
5. **שמונה קבצים א תקס.**
הצדיק צריך להכיר את עצמו. ואם יודע הוא שגאותו נובעת היא ממקור הקדושה, מפני שהוא מתגאה במלכותו של מלך כל עולמים ומתפאר בתפארתו, אסור לו לבטל גאות קודש זו בהשפעה של שפלות דקטנות, כי אם יצחצח אותה הגאווה מכל סיג על ידי הופעת אור של גדולה, וממילא תתאחד עם הענוה הגמורה.
6. **שמונה קבצים / קובץ א / תתצד.**
יותר יש להתירא מפני השפלות ממפני הרוממות. ובצדקתך ירמו.
6. **שמונה קבצים ג קצו.**
לגעור צריכים גם בקטנות האמונה של עצמו, במיעוט הכרת הסגולה הנשמטית שלו, כדי לשוב אל הגודל הראוי.
6. **אורות ישראל / פרק ו / ח-אורות קס ח**
קטנות האמונה ורחוקו של אדם מן הקדושה העליונה בא מתוך שאין בידו לרומם את ערף עצמו, עד שיקבע בלבו הרעיון הגדול איך שגדלה אלהית ראוייה לו.
7. **מידות הראי"ה**
מי שמצייר בדעתו, שהוא מתקן את העולמות בעבודתו, ואינו יודע את ערך נפשו ואת סדר הרוחניות הנפשית בכללה, הוא מלא הזיה ודמיונות כוזבים. אבל מי שיודע, שבכל תקון מוסרי, וכל מדה טובה, כל למוד הגון וכל מעשה טוב, גם הקטן שבקטנים, ואפילו שיחה נאה, הוא מרומם את הרוחניות שבנפשו, והרוחניות הלא היא יסוד כל מציאותה, ונמצא שע"י הרמת הרוחניות שבנפשו מתרוממת כללות נפשו בהיותה, וההויה הפרטית מתחשבת ביחוש קשר אמיץ מאד אל ההויה הכללית, וממילא בהתרוממות חלק אחד של ההויה, מתעלית היא ההויה כולה. ובה מתקנים באמת עולמות עד אין חקר בכל דבר טוב...